

Cây Gậy Trúc "Đầu Ròng"

Vừa qua tôi đau chân, bước đi hơi khó khăn. Đây là loại bệnh của tuổi già, bệnh tê thấp như người ta thường gọi (Arthritis). Đau nhiều hay ít, lâu hay mau tùy theo mỗi người. Riêng tôi, vài ba tháng đau một lần, khi thì đau chân, khi đau tay, đau mấy hôm, uống ít thuốc trị đau nhức (Tylenol ...) là khỏi. Hầu hết các bạn tôi thường mắc chứng bệnh này, không có gì đáng lo ngại, tôi thường nói với họ: tuổi già thì "tout est possible et tout est impossible".

Chân đau nên tôi nhớ đến cây gậy trúc và nhờ đến nó. Ở đây có đủ loại gậy tốt đẹp bằng cây gỗ, kim loại, hoặc bằng nhựa, lại có loại gậy có bốn chân để thêm vững vàng. Nhưng tôi lại nhờ đến cây gậy trúc do tôi làm ra. Nó đến với tôi trong một trường hợp khá hy hữu như sau:

Một hôm, cách đây đã lâu, tôi đi bách bộ trên bãi Laguna Beach gần nhà, tôi chợt thấy một khóm trúc có đủ thân cây, rễ và cành khô

trôi dạt vào bờ, tôi liền nhặt lên, nhìn thấy thân và rễ trúc có hình dáng một cây gậy, phần rễ thì giống như một "đầu rồng". Tôi mang về nhà và gọt đẽo nhiều lần khi rảnh rỗi, để tạo thành một cây gậy vừa tầm cao của tôi, có tay cầm thích ứng với bàn tay, trau chuốt bóng láng và phủ lên một lớp sơn trắng màu ngà. Tôi khắc vào thân

gậy mấy chữ "Laguna beach - 1995" nơi và năm tôi nhặt được cây trúc để làm kỷ niệm.

Lúc nhặt được cây trúc từ bãi biển, tôi tự hỏi từ đâu cây trúc trôi giạt vào đây, - từ một đảo ngoài đại dương: Catalina, Hawai... hay xa hơn nữa từ bên kia Thái bình dương, - từ bờ biển Thuận an, Nhatrang ... ở Việt Nam, rồi tôi tưởng nhớ đến ngày xưa bên nhà, Ông Cụ tôi có thú vui lúc tuổi già vun trồng cây kiềng, trồng trúc lấy rễ uốn nắn thành hình thù những con vật huyền thoại: long, lân, quy, phụng. Ông Cụ làm ra để trưng bày trong nhà và cũng để tặng bà con, cho con cháu. Cây gậy Ông Cụ chống đỡ trong lúc tuổi già chân yếu cũng là cây gậy trúc do Ông tạo ra ngày đó.

Nghĩ đến nguồn gốc và kỷ niệm xưa của cây gậy trúc, tôi trân quý nó, đặt nó vào một góc trong phòng ngủ, khi hữu sự, trái gió trở trời làm cho chân đau thì tôi cần nó cũng như đã dùng nó vừa qua, và cảm ơn nó đã giúp tôi trong lúc “ngặt ngã”.

Cây gậy trúc là một vật vô tri, nhưng nó đã chia sẻ với tôi những vui buồn trong cuộc sống, những kỷ niệm xa xưa của gia đình.

“Objets inanimés, avez vous donc une âme qui s’attache à notre âme et la force d’aimer?”
(Lamartine – Villy ou terre natale).

Tạm dịch: “Hỡi vật vô tri, mi có hồn chẳng nhĩ, quỳen trong ta làm ta thương nhớ vô vàn
(AH Nguyễn Đắc Khoa, Texas).

Câu chuyện “Cây gậy trúc đầu rồng” xin kết thúc nơi đây và xin chúc quý Ai hữu cao niên “Chân cứng đá mềm” để khỏi cần đến cây gậy trúc.

Lê Khắc Thí

IL PLEURE DANS MON CŒUR

Paul Verlaine (1844 – 1896)

Il pleure dans mon cœur
Comme il pleut sur la ville
Quelle est cette langueur
Qui pénètre mon cœur?

O bruit doux de la pluie
Par terre et sur les toits
Pour un cœur qui s’ennuie
O le chant de la pluie!

Il pleure sans raison
Dans ce cœur qui s’écœure
Quoi? Nulle trahison
Ce deuil est sans raison

C’est la pire peine
De ne savoir pourquoi
Sans amour et sans haine
Mon cœur a tant de peine!

TIẾNG KHÓC TRONG LÒNG TÔI

AH Nguyễn Đắc Khoa chuyên ngữ

Tiếng khóc trong lòng tôi
Như mưa rơi ngoài phố
Ôi nỗi buồn nào đó
Xâm chiếm cả hồn tôi

Dù dặt tiếng mưa rơi
Trên nền đất mái nhà
Cho lòng buồn vơi vơi
Ôi tiếng vọng mưa rơi!

Tiếng than khóc băng quơ
Trong con tim chán nản
Nào phải đâu bội phản?
Nỗi buồn này vu vơ

Lòng quá đổi thâm sâu
Mà chẳng rõ vì đâu
Không yêu đương thù hận
Hồn tràn ngập thương đau!

